

Kései ballada

*Mert úgy van az hogy a dolgok
egyszer újra mind kinőnek*

*Kőműves Kelemen s a tizenkét mester épít
és nem jön már nem jön az Asszony
hogy fű-teste hamvát keverjék a mészbe
megállítani véle nagy falak omlását*

*A térdre-bénult mesterek
imába-görcsölt-kezű mesterek
a rikitó Csodát már hiába várják
s mit felraknak dérre
leomlik estére
amit raknak estig
leomlik reggére*

*A mesterek jajongva hajukat tépik
testük megszagatják
mesteri sorsukat átokkal átkozzák
a felépített fal csakhogy megmaradna
jaj valamiképpen*

*és nincs egyetlenegy
aki a mély tűzbe
szótlanul belépjen ...*

Magam balladája

*a városban ahol sohasem éltem
minden reggel csónakba szállnak a férfiak
és estére mindenik kifogja
a maga kicsi vagy nagy halát*

*a városban ahol sohasem éltem
nincsenek szobrok s így senki sem
ülhet fel a bronzlovakra bronzhősök mellé*

*a városban ahol sohasem éltem
emberek élnek
akik kártyázni szoktak minden vasárnap délután
és sört bort pálinkát isznak*

*a végtelen vizekről mesélnék gyermekeiknek
este megölelik asszonyaikat
s reggel a vizekre eveznek megint*

*a városban ahol én már sohasem élek
ahol már sohasem szállok csónakba
a végtelen vizekről mesélő szikár férfiakkal.
és soha nem fogom ki estére
a magam kicsi vagy nagy halát*

*mert én mindig más városban élek
ahol a férfiak nem mesélnék a vizekről
ahol vannak szobrok
bronzlovak
amelyekre sorban egy-egy félóra
felülünk minden vasárnap délután
a bronzhősök mellé*

a városban ahol én mindig élek.

NAGY SÁNDOR: FIATAL ASSZONY